

Mattheüs 28:5b-6a (Pasen)

A.J. van den Herik

Matteüs 28:1–10

Preek eerste paasdag

De Koning leeft!

Inleiding

Jezus Die gekruisigd was — Hij is hier niet, want Hij is opgewekt

Pasen is vanouds hét feest van de christelijke kerk. In de eerste twee eeuwen van het christendom vierde men geen kerstfeest, en zeker niet op 25 december. Dat is men pas rond de derde eeuw gaan doe. Ook kerstfeest is een oud feest dus, maar Pasen is nog veel ouder. Pasen was hét feest. Overal in de wereld vierden christenen Pasen. Soms niet op dezelfde datum — in het oosten had (en heeft!) men een andere datum dan in het westen — maar vieren deed men het! Waarom was dat? Waarom is Pasen het allerbelangrijkste heilsfeit? Wat is het bijzondere aan Pasen? Laten we daar vanmorgen eens over nadenken.

Even nog dit: als ik zeg dat Pasen het belangrijkste feest is, schuif ik daarmee de andere feesten natuurlijk niet weg. Zonder kerst zou het nooit Pasen geworden zijn. Als de Heere Jezus niet in Bethlehem geboren was en niet rond de 33 jaar op aarde geleefd zou hebben, zou er helemaal geen sprake zijn van Pasen. Jezus kan niet opgewekt worden, als hij nooit geleefd heeft. Zonder Hemelvaart en Pinksteren zou het evangelie ook onaf zijn. Waar zou Jezus gebleven zijn na de opstanding? Hoe zouden mensen in Hem geloven en hoe zou het evangelie de wereld overgaan, als Zijn Geest niet was uitgestort? Hoe zou het evangelie ooit zo massaal geloofd zijn zonder de Heilige Geest die predikers de kracht geeft om het Woord te brengen en mensen inwint om het te geloven.

Maar daarmee blijft staan, dat Pasen het belangrijkste feest is. Daar vinden we de kern van het christelijke geloof: Jezus overwinning op de dood! Als ik dat zeg, moeten we natuurlijk wel beseffen, dat Pasen onlosmakelijk verbonden is

met Goede Vrijdag (en de hele lijdenstijd). Er zou geen Pasen geweest zijn, als Jezus niet gestorven was. Er zou geen overwinning op de dood geweest zijn, als Jezus niet eerst helemaal in de dood was ondergegaan. Er zou geen vergeving zijn, als Jezus ook niet op Goede Vrijdag voor de zonde betaald had met de bittere prijs van Zijn eigen bloed. Er zou geen triomf zijn, als Jezus op Goede Vrijdag niet de vreselijke vijanden van het kwaad en de dood had verslagen en had uitgeroepen 'Het is volbracht!' Je kunt nooit over Pasen spreken, zonder het ook over Goede Vrijdag te hebben. Je kunt evenmin over genade spreken zonder ook de zonde te noemen. Je kunt niet van genade leven als je ook niet weet van schuld. Daarom is de kern van het christelijk geloof: het kruis en de opstanding van de Heere Jezus.

De grootste van alle apostelen, Paulus schrijft:

1 Korintiërs 15:1-5 HSV

¹Verder maak ik u bekend, broeders, het Evangelie, dat ik u verkondigd heb, dat u ook aangenomen hebt, waarin u ook staat, ² waardoor u ook zalig wordt, als u eraan vasthoudt zoals ik het u verkondigd heb, tenzij dat u tevergeefs geloofd hebt. ³ Want ik heb u ten eerste overgeleverd wat ik ook ontvangen heb, dat Christus gestorven is voor onze zonden, overeenkomstig de Schriften, ⁴ en dat Hij begraven is, en dat Hij opgewekt is op de derde dag, overeenkomstig de Schriften, ⁵ en dat Hij verschenen is aan Kefas, daarna aan de twaalf.

Eerder had Hij al gezegd

1 Korintiërs 2:2 HSV

² want ik had mij voorgenomen niets anders onder u te weten dan Jezus Christus, en Die gekruisigd.

Als je Paulus zou gevraagd hebben: vat nu eens in één zin het evangelie samen, dan zou hij geantwoord hebben: het evangelie is de goede boodschap van Gods genade door Jezus' kruis en opstanding. Kruis en opstanding zijn als de voor- en achterkant van de gouden munt van het christelijk geloof!

Ik wil dat vanmorgen eens wat nader uitwerken. En ik doe dat met drie kernpunten.

1. Pasen is Gods 'ja' tegen Jezus.
2. Pasen rust op vaste grond.
3. Pasen betekent de doorbraak van Gods koninkrijk.

Ik heb vandaag dus drie punten. Dat kan een beetje ouderwets overkomen,

maar dat is niet wat ik bedoel. Ik wil graag drie dingen heel duidelijk neerzetten.

Pasen is Gods 'ja' tegen Jezus

Het is vroeg in de morgen. in gedachten zie ik een aantal vrouwen op pad gaan naar het graf. Tegen zonsopgang willen ze er zijn. Wie zijn die vrouwen? Waarom komen ze nu? Wat gaan ze doen?

De namen van de vrouwen zijn ons grotendeels bekend. Vers 1 noemt Maria Magdalena, Maria van Magdala, een vrouw die door Jezus — zo vertelt het evangelie (Luc. 8:2) — verlost was van zeven demonen. Er is ook nog een andere Maria bij. Zij is de moeder van Jacobus en Joses, zoals blijkt uit Mat. 27:56. Salome, de moeder van de zonen van Zebedeüs (de discipelen Jacobus en Johannes), is er ook bij (Marcus 16:1).

Ze zijn gekomen om Jezus te balsemen. Jezus, hun Meester! Hij was twee dagen geleden de vreselijke dood aan het kruis gestorven. Tot het laatst toe zijn deze vrouwen erbij geweest. Ze hebben gezien hoe Jezus — wonderlijk genoeg — heel anders behandeld werd dan normaal gesproken met gekruisigden gebeurde. Die werden ruw van het kruis afgehaald en in een massagraf gegooid, zo ze al begraven werden. Bij Jezus gebeurt dat niet. Er komen twee rijke, voornamen mensen — leden van het Sanhedrin, de Joodse raad — naar Pilatus om van hem het lichaam te vragen. Nicodémus en Jozef van Arimathéa heten ze. Ze willen Jezus' lichaam begraven. Het wordt hun toegestaan. Jozef heeft een nieuw graf in de buurt liggen, de plek waar hij zelf later begraven zal worden. Maar hij gebruikt nu dit nieuwe, ongebruikte graf, om er Jezus in te begraven. Deze Kruiseling krijgt — zeer tegen de gebruiken in — een heel eervolle begrafenis. Zo wilde God het namelijk. Zo was al geprofeteerd door Jesaja. Kosten nog moeite worden voor die begrafenis gespaard. Peperduur linnen wordt gebruikt om het lichaam van Jezus in te wikkelen (als een cocon). Er wordt ook overvloedig gebruik gemaakt van dure specerijen. Zo wordt de ontbindingslucht van het lichaam weggenomen.

We moeten hierbij weten dat de Joden de gewoonte hadden om hun doden 30 dagen lang te verzorgen met specerijen. Zo konden ze er nog vaak naartoe gaan. Na dertig dagen werd de dode op een andere plek neergelegd en weer later werden de botten van de overledenen in zogenaamde bottenkisten (ossuaria) gedaan.

Maar zover is het nog lang niet. En daarom gaan de vrouwen op pad. ze gaan nu pas, omdat ze op sabbat eerst gerust hebben, zoals de Heere God

voorschreef in de Tien Geboden (gebod vier) en in de avondschemering na de sabbat niet naar het graf mochten. Nu gaan ze dus wel. Op zoek naar hun geliefde dode. Ze willen Hem zo lang het kan de grootste eer bewijzen. Ze hadden Hem lief als hun Meester en Koning. Maar Hij was dood. En dood is dood!

Dood is dood! Als iets waar is, dan is het deze uitspraak. Pas gebeurden er een aantal verschrikkelijke aanslagen. Verschillende doden in Londen, Stockholm en in Egypte. Allen het gevolg van IS-sympathisanten. Vreselijk. Je zou er maar gelopen hebben. Het is erg als iemand gewond is, maar gelukkig kan er veel geheeld worden. De medische wetenschap bereikt een enorme hoogte. Soms staat ze echter met de handen in het haar. Tegen de dood is geen kruid gewassen. De dood betekent de absolute grens van ons handelen. Dan doet geen dokter meer wat en geen enkele chirurg grijpt dan nog zijn operatie-mes (of het moest zijn om de doodsoorzaak vast te stellen). De dood is onherroepelijk. Afgelopen dinsdag overleed in Hoevelaken plotseling de vrouw van een ouderling die mij zeer na gestaan heeft toen ik in Hoevelaken dominee was. Zo'n boodschap grijpt je aan. Als je hoort dat iemand heel erg ziek is, dan kun je samenkomen om te bidden, of je bidt alleen. God kan wonderen doen. Maar niemand haalt het in zijn hoofd om voor een dode te bidden (dat hij weer tot leven zou komen). De dood is de absolute grens van onze mogelijkheden. Je kunt de dood door behandelingen menselijkerwijs gesproken uitstellen, maar nooit uitsluiten. De dood is iets absoluuts. De definitieve grens van ons kunnen en kennen.

Ook de vrouwen stonden voor deze absolute grens. Zeker, ze hadden het ooit meegemaakt dat Jezus een jongen uit de dood terughaalde (uit Naïn) en een meisje (het dochtertje van Jairus), en zelfs een man van middelbare leeftijd (Lazarus). Maar nu was Jezus zelf dood. Ook was het vroeger wel eens gebeurd in de tijd van de profeten Elia en Elisa dat doden opstonden, maar dat was al zolang geleden. Ik geloof niet dat ze daarop hoopten. Jezus was dood en bleef dood. Het enige wat ze konden is naar Hem toegaan. Dood is dood! De dood is onvermurwbaar! Een heerser die nooit zijn prooi teruggeeft (althans uiterst zelden — alleen soms in de Bijbel).

Maar dan gebeurt het. Er ontstaat een geweldige aardbeving. Wat de vrouwen ervan meegekregen hebben, weet ik niet. Hoe breed het gebied was dat getroffen werd, weet ik ook niet. Maar er gebeurde wel wat! Een engel kwam uit de hemel naar beneden en rolde de steen die voor het graf gerold was, weg. Hij verbrak het zegel, dat de Joden erop hadden laten aanbrengen. Hij gaat pontificaal op de steen zitten. De deur van het graf is open. De engel zag eruit als een bliksemschicht: zo ontzagwekkend was zijn gezicht en zijn kleren

waren wit. Het was een man uit de sfeer van God, uit de hemel.
Ontzagwekkend en volkomen zuiver.

De Romeinse soldaten die op wacht staan bij het graf, staan verstijfd van schrik. Ze worden als doden. Ze worden niet gedood, maar ze worden wel *als* doden. God zoekt ook hun behoud en niet hun ondergang.

Er wordt één ding niet vermeld. En dat is eigenlijk het belangrijkste dat gezegd kan worden. Dat Jezus opstond uit het graf en naar buiten ging. Dat is zo'n groot wonder, dat is te groot voor woorden. Van het exacte moment dat Jezus wakker geroepen werd uit de doodsslaap, horen we niet. Maar dat het gebeurde, staat buiten kijf.

Want zodra de engel de vrouwen in het oog krijgt begint hij tot hen te spreken. 'Jullie hoeven niet bang te zijn hoor. De soldaten wel, want die hadden een kwaad geweten. Maar jullie niet! Want jullie zoeken Jezus. Dat weet ik wel. Anders waren jullie hier helemaal niet gekomen. Jezus de Gekruisigde, zoeken jullie. Nu, die is hier niet meer. Hij is weg. Hij is opgestaan. God de Vader heeft Hem wakker gemaakt, opgewekt en toen stond Jezus op. Weet je niet dat Hij dat al eens tegen je gezegd had? Hij zou toch opstaan uit de doden? Welnu, dat is gebeurd! Kom hier maar eens even kijken. De plaats waar Hij lag - en jullie weten dat hij daar gelegd werd, dat heb je met Goede Vrijdag gezien! — welnu, die plaats is leeg. Hij is leeg en blijft leeg. Jezus is opgestaan!'

Ik omschreef de woorden van de engel. Zo zullen ze wel ongeveer geklonken hebben. Vol liefde en nodiging tot de verschrikte vrouwen. De engel wilde hen volstrekt niet bang maken. Hij wilde hun juist het goede nieuws vertellen. Jezus is opgestaan! Voor de vrouwen is het teveel. Zoveel informatie, zulke wonderlijke informatie kunnen ze niet bevatten. Verbijsterd staren ze elkaar aan en gaan weg. Angst en blijdschap strijden om de voorrang. Ze moeten er met de discipelen over praten!

Ik laat de geschiedenis nu even voor wat het is. Ik wijs nu even op een klein stukje zin dat de engel tegen de vrouwen uitsprak: jullie zoeken Jezus de Gekruisigde! Hij is hier niet meer. Hij is opgewekt. Hoort u wat hier gebeurt. De Naam van Jezus (toegenaamd de Gekruisigde) wordt in één adem genoemd met 'opgewekt'. Opgewekt door God! God heeft Zich naar Jezus de Gekruisigde gebogen. God is — dat is de impact van deze woorden — vierkant achter Jezus gaan staan. God zei 'ja' tegen Jezus' werk. God zette er — om zo te zeggen — zijn handtekening onder.

In de Stille week en tijdens Goede Vrijdag hoorden we hoe Jezus bespot werd.

Heel de wereld keerde zich bijna tegen Hem. Zijn volk wilde Hem dood hebben. 'Zijn bloed kome over ons en over onze kinderen', riepen ze. De soldaten bespotten Hem, door Hem een doornenkroon op het hoofd te zetten. Pilatus schreef een bordje boven het kruis met de tekst 'Koning der Joden', maar 't leek er niet op. Jezus was een geknevelde Koning. Een Spotkoning. Een Nepkoning. Ja het leek er wel even opdat Hij koning was. Dat gebeurde toen Hij riep: het is volbracht. Maar verder: Jezus' werk leek één mislukking. Een vertoning. Een kruis, verachtelijker dan aan een kruis kun je niet sterven.

Maar Jezus staat op! God zegt: en zo moest het nu. Jezus is Mijn Zoon. Hij is Koning. Juist door het lijden heen. Juist door de verachting heen. Pasen is Gods grote ja tegen Jezus' werk. Tegen Zijn spreken, doen en lijden. God gaat er vierkant achter staan.

Dat betekent bovenal dat God vierkant achter het offer gaat staan, dat Jezus aan het kruis brengt. Dat offer is genoeg. Wat u ook gedaan hebt, dat offer kan u reinigen. Wat u ook op uw kerfstok heeft, Hij kan behouden. Het betekent ook dat God achter de verlossing gaat staan die Jezus brengt. De duivel heeft het nakijken. God rechtvaardigt Jezus. En allen die bij Jezus horen zijn daarmee ook veilig! Pasen is Gods uitspraak: Jezus is geen Loser maar een Winner.

Pasen rust op een vaste grond

Maar hoe weten we nu dat dit geen fabeltje is? Dat moeten we nog aan de orde stellen in ons tweede punt: Pasen is niet alleen Gods 'ja' tegen Jezus, Pasen rust ook op vaste grond.

De eeuwen door is de boodschap van Pasen ontkracht. Het zou een fabeltje zijn. Iets om mensen mee rustig te houden. Het kan ook gewoon niet. Dood is dood en uit de dood komt niemand terug. Het verhaal van de opstanding is een sprookje. Het is wel waar, maar het is niet echt gebeurd. Een sprookje is ook zo iets. 't Zijn mooie verhaaltjes met een moraal. Maar het kan natuurlijk nooit echt gebeurd zijn. Moderne mensen geloven toch niet in sprookjes. Het kan niet gebeuren dat iemand terugkeert uit de dood.

Laten we er maar van maken, dat de discipelen weer vol goede moed verder gingen met hun vertrouwen op Jezus. Pas las ik een verhaal van Remco Campert. Hij vertelde dat hij soms over overleden mensen schrijft. Hij zei: daarmee laat ik ze een soort opstaan. Door mijn verhalen blijven ze toch nog

een soort leven, al is het dan maar zolang mijn boeken nog gelezen worden.

Maar zou dit bedoeld zijn met opstanding. Nee zegt Paulus. En hij is er heel stellig in.

1 Korintiërs 15:16–17 HSV

¹⁶ Immers, als de doden niet opgewekt worden, is ook Christus niet opgewekt.

¹⁷ En als Christus niet is opgewekt, is uw geloof zinloos; u bent dan nog in uw zonden.

Zonder opstanding is het geloof zinloos. Zonder dat we geloven dat Jezus echt uit de dood is opgestaan — lijfelijk en niet zo maar denkbeeldig — is het geloof betekenisloos. Ja, maar hoe weten we dan dat het waar is? Paulus behandelt die vraag ook in 1 Korinthe 15.

Hij somt daar een aantal argumenten op voor de waarheid en feitelijkheid van de opstanding. Hij zegt tegen de mensen: ga het maar vragen! Jezus is verschenen. Mensen hebben Hem gezien. Als je even verder leest zijn het in Mattheüs de vrouwen die Hem als eerste zien. Daarna volgen alle discipelen. En later nog weer meer mensen. Hij verschijnt zelfs aan Paulus op de weg naar Damascus. Mensen hebben Jezus gezien.

Paulus heeft nog een argument: het was al voorzeggd in de Schriften. En daarbij: de discipelen — en alle gelovigen — hebben het van het begin af aan geloofd. Toen ze eenmaal overtuigd waren, hebben ze het geloofd. Zo zeer, dat ze er alles voor over hadden! Dan moet je toch wel overtuigd van je zaak zijn.

Ja maar, kan het toch geen bedrog zijn? Later in dit hoofdstuk komen de mensen met een verklaring van het lege graf. Jezus' discipelen zouden het lichaam gestolen hebben en daarna gezegd hebben dat Jezus is opgestaan uit de doden? Zou dat waar zijn? Is daar ook maar een schijn van redelijkheid in? Waren de discipelen niet te zeer in de war om zoiets te verzinnen? Ze zouden er niet eens opgekomen kunnen zijn, zo verbaasd en terneergeslagen waren ze.

Als het nu gaat over de historische feitelijkheid, dan staan enkele dingen onomstotelijk vast, zelfs als je niet gelooft. Jezus heeft geleefd en is gestorven, dat erkent vrijwel iedereen. En ook staat onomstotelijk vast dat Zijn graf leeg was. En dat de discipelen niet op het idee kwamen om te bedenken dat Jezus opgestaan was... Dat wijst bijna vanzelf heen naar de opstanding, toch?

Maar er is nog iets. En daarmee blijven we veel dichterbij de manier waarop

Mattheüs deze dingen verhaalt. Wie zijn de eerste getuigen? Tegen wie wordt de boodschap verteld? Het wordt verteld door een engel aan een aantal vrouwen die deze morgen bij het graf komen. Wij zijn zo aan deze geschiedenis gewend, dat ze ons niet meer verbaast. Eén ding is echter duidelijk: als iemand in de eerste eeuw een verhaal had willen verzinnen over de opstanding, dan had hij het nooit zo verteld. Waarom niet? Omdat in de cultuur van die dagen een vrouw minder belangrijk was als het om publieke dingen ging dan een man. Een vrouw mocht nauwelijks getuigen in de rechtbank. Een vrouw telde in het maatschappelijk leven veel minder mee. Dat is bij ons nu anders. Gelukkig, maar in de tijd van de Heere Jezus was dat niet zo. En in diverse oosterse culturen is dat nog zo.

Als nu iemand een verhaal verzon over de opstanding, hadden daar nooit vrouwen een hoofdrol in gespeeld. Dan had zo iemand wel de discipelen als ontvanger van de boodschap beschreven. Maar alleen het feit dat dit niet het geval is, pleit enorm voor de betrouwbaarheid van deze geschiedenis. Alleen al het feit dat de discipelen — die later zo'n belangrijke rol in de kerk zouden spelen — niet de eerste ontvangers van de boodschap waren, pleit ervoor om het als een zeer betrouwbaar verhaal op te vatten. Als je al iets verzint, dan verzin je zeker niet zoiets. Dat zou je alleen maar ongeloofwaardig maken.

Vanuit het Nieuwe Testament zelf, vanuit de betrouwbaarheid van God en vanuit tal van andere argumenten kun je eigenlijk niet om deze geschiedenis heen. Pasen is een feit. En hoewel het ongelooflijk en ongehoord is, God zelf gaat er achter staan. Pasen betekent Gods ja tegen Jezus. En dat ja! houdt stand. Dat is betrouwbaar. Bedenk eens hoeveel mensen hun leven zelfs over hadden voor dit geloof. Hoeveel martelaren hebben hun leven ervoor gegeven?

Zeker, je hebt voor elk geloof mensen die er soms hun leven voor geven. De IS-strijders zijn een schrikwekkend voorbeeld. Maar we hebben het bij christelijke martelaren niet over stoere krijgers, maar over mannen en vrouwen, die — hoe beangst ze ook waren en zijn — toch de goede keuze deden/doen als ze ervoor gesteld werden en worden. Ze worden niet gedwongen, maar gaan in liefde voor de HEERE. Pasen maakt wat los!

3. Pasen betekent ook dat Gods werk doorgang vindt.

Drie dingen dus: Pasen is Gods 'ja' tegen Jezus. Pasen rust op vaste grond. Pasen betekent de doorbraak van Gods koninkrijk. Met Pasen zegt God ja

tegen de schijnbaar doodlopende weg van de Heere Jezus. God de Vader gaat vierkant achter het werk van Zijn Zoon staan. Maar wat betekent dat nu inhoudelijk? Wat zegt dat mij? Want we kunnen wel zeggen dat Jezus de dood overwint, maar die dood is dan toch maar nog steeds onze allergrootste vijand. Het is nog steeds de absolute grens van ons kennen en kunnen. Wij kunnen niet om de dood heen. Niet met geld - ook al heb je nog zoveel geld, je hebt er nauwelijks iets aan als het echt spannend wordt met je gezondheid. Je kunt met de kennis niet om de dood heen — ook al weet je nog zoveel, toch moet je het afleggen. Ook al ben je nog zo belangrijk, toch ben je kwetsbaar.

Dat zijn diepe dingen. Psalm 89 zegt

Gedenk, o HEER', hoe zwak ik ben, hoe kort van duur.

Het leven is een damp, de dood wenkt ieder uur;

Zou 't mensdom dan vergeefs op aarde zijn geschapen?

Wie leeft er, die den slaap des doods niet eens zal slapen?

Wie redt zijn ziel van 't graf? Ai, help ons, als tevoren,

Gelijk Gij bij Uw trouw aan David hebt gezworen.

Wat is nu de betekenis van Pasen? Zou het niet dit zijn: dat Jezus de dood van binnenuit overwonnen heeft? Jezus is niet teruggekeerd aan deze kant van het graf. Als dat zo was, zou Hij later weer gestorven zijn. Jezus is teruggekeerd aan de andere kant van het graf. Jezus heeft de dood overwonnen!

De oude christenen hadden een mooi voorbeeld om dat duidelijk te maken. Soms zie je dat voorbeeld afgebeeld in de catacomben. Christus werd voorgesteld als een vis (ichthus). Die vis wordt in een zee van lijden en dood geworpen (als beeld). Nu komt er een grote vis aanzwemmen, dat is de dood. Hij valt Jezus aan. Maar wat blijkt. Hij probeert Jezus wel op te slokken, maar Jezus is zo taai en sterk, dat de tanden van de roofvis erop kapot breken. Zo moet de dood niet alleen zijn prooi laten gaan, maar is met z'n gebroken tanden voorgoed als roofdier uitgeschakeld.

Het is een mooi beeld. Jezus' lijden en sterven betekent dat de dood zijn kracht verloren heeft. De dood heeft zijn tanden stuk gebeten op de Zoon van God. En nu is voor allen die in de Heere Jezus geloven de dood van karakter veranderd.

De dood is in de Bijbel het oordeel over de zonde. Dat lezen van in Genesis 3.

Het is de vervreemding van God. Het weggeworpen worden van voor Gods ogen. De diepste gestalte van de dood is de eeuwige dood. De eeuwige vervreemding van God. Dat zal ons lot zijn als we niet bij de Heere Jezus schuilen! Maar voor wie bij de Heere Jezus schuilt, is de dood geen monster meer. Want als ik bij de Heere Jezus mag schuilen, weet ik dat Hij mijn zonden gedragen heeft. Door Zijn offer mag ik dan rein zijn. Daarom is de dood voor een christen niet de uitbetaling van de zonden, maar een doorgang tot het eeuwige leven. Wat is het dan belangrijk om Hem te kennen. Daar hangt mijn eeuwig heil vanaf!

Zeker de dood blijft verschrikkelijk, maar achter de dood en dwars door de dood gloort voor een christen het perspectief van het eeuwige leven. De dood is dan toch een overwonnen vijand. Let wel op, een overwonnen vijand kan nog rake klappen uitdelen. Ook een christen kan vreselijk bang zijn voor de dood. Wie zou het niet zijn! En als je weet dat je dan voor God moet verschijnen met al je zonden en dat je dat in jezelf niet kunt, dan grijpt dat verschrikkelijk aan. Maar wie dan op de Heere Jezus mag zien, krijgt toch hoop. Wie met zijn zonden naar de Heere Jezus vlucht, wordt toch gered.

Paulus zegt

Romeinen 8:35–37 HSV

³⁵ Wie zal ons scheiden van de liefde van Christus? Verdrukking, of benauwdheid, of vervolging, of honger, of naaktheid, of gevaar, of zwaard? ³⁶ (Zoals geschreven staat: Want omwille van U worden wij de hele dag gedood, wij worden beschouwd als slachtschapen.) ³⁷ Maar in dit alles zijn wij meer dan overwinnaars door Hem Die ons heeft liefgehad.

Pasen betekent dat de dood — de vloek — overwonnen is. Het betekent ook dat God Zijn plan af zal maken. God werkt aan op de voltooiing van Zijn Rijk. Hij is Koning. Dat zagen we in de Stille Week. Jezus werd weggezet als spotkoning en nepkoning. Maar juist aan het kruis overwon Hij de duivel en de vloek.

Hij richt Zijn Rijk op. Waar? Als een mens Hem gaat erkennen als Koning van Zijn leven en bij Hem leert schuilen. Als we het stuur van ons leven Hem in handen leren geven. Als we Hem dienen als onze Koning. Daar komt soms veel op af. Vijandschap ook van mensen die deze keuze niet begrijpen en respecteren. Maar dan schuilen we bij Hem. Dan zeggen we ook: bij U mijn Koning en Mijn God, verwacht mijn ziel een heilrijk lot. Dan zal God ons leven leiden.

God brengt door Zijn Heilige Geest mensen tot geloof en overgave. En zo

werkt God naar Zijn grote Toekomst toe. Soms lijkt het alsof Christus nog steeds een nepkoning is. Maar dan vergis je je. Ik denk aan de Koptische christenen die omkwamen door moslimgeweld. 100 mensen zomaar vermoord. De duivel lacht. IS lijkt met zijn terreur overwinnaar. Maar vergis je niet. God regeert.

Openbaring 5:5 HSV

⁵ En een van de ouderlingen zei tegen mij: Huil niet. Zie, de Leeuw Die uit de stam van Juda is, de Wortel van David, heeft overwonnen om de boekrol te openen en zijn zeven zegels te verbreken. Het Lam opent de boekrol

Verkijk je niet. Pasen is Gods ja tegen Christus' werk. Pasen rust op vaste grond. Pasen betekent de doorbraak van Gods koninkrijk. En dat komt eenmaal volkomen. Dien je Hem al? Zonder Hem kom je eeuwig verloren uit. Maar met Christus wordt je eeuwig behouden. Daar staat Pasen garant voor. Zoek Hem dan en buig je knieën voor Hem.

AMEN